

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การไหลของภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์" มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบปริมาณของภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์ ทราบสัดส่วนของภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์จากประเทศต่าง ๆ และวิเคราะห์กระบวนการไหลของภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามีดังนี้ ประชากรแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ 1. ภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์ 2. เอกสารอ้างอิงหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการไหลของภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์ ได้แก่ ตารางการออกอากาศของสถานีโทรทัศน์ กฎระเบียบของทางราชการ รวมทั้งบทความ หนังสือ ที่กล่าวถึงองค์ประกอบย่อยของการไหลของภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์ 3. ผู้ส่งสาร หมายถึง ผู้นำเข้าภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์ ได้แก่ สถานีโทรทัศน์และผู้เช่าเวลาออกอากาศของสถานีโทรทัศน์ ที่เป็นผู้จัดการรายการภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์ สำหรับกลุ่มตัวอย่างของการศึกษา ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Purposive Sampling ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นภาพยนตร์ต่างประเทศประเภทภาพยนตร์บันเทิงที่อยู่ในผังรายการตารางการออกอากาศของสถานีโทรทัศน์ 4 สถานีคือ สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 และสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 กำหนดช่วงเวลาตั้งแต่ เดือนมกราคม พ.ศ. 2531-เดือนธันวาคม พ.ศ. 2533 รวมทั้งหมด 36 เดือน หรือ 3 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ส่งสารหรือผู้นำเข้าภาพยนตร์ต่างประเทศ ได้แก่ ผู้กำหนดนโยบายระดับบริหาร หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายรายการของสถานีโทรทัศน์แต่ละช่อง และผู้เช่าเวลาออกอากาศของสถานีในนามของหน่วยงานธุรกิจที่เป็นผู้นำเข้าภาพยนตร์ต่างประเทศมาออกอากาศทางโทรทัศน์

การเก็บรวบรวมข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) บุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว เพื่อต้องการทราบข้อมูล ข้อเท็จจริง เกี่ยวกับ

กระบวนการจัดจำหน่ายหรือการนำเข้าภาพยนตร์ต่างประเทศ รวมทั้งองค์ประกอบย่อยต่างๆ ที่มีผลต่อกระบวนการไหลของภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์ และการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารอ้างอิงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการไหลของภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล ได้ใช้ทั้งวิธีการเชิงประจักษ์ และการวิเคราะห์ที่มีกรอบพื้นฐานทางทฤษฎีรองรับ แบ่งเนื้อหาการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนคือ 1. การวิเคราะห์เชิงปริมาณและสัดส่วนของภาพยนตร์ต่างประเทศ ด้วยการนับเป็นจำนวนชั่วโมงต่อปีและหาค่าเฉลี่ยร้อยละ 2. การวิเคราะห์กระบวนการไหลของภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์ด้วยการวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบและปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อกระบวนการไหลของภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ผลการวิจัยนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ 1. วิเคราะห์ผลเชิงปริมาณและสัดส่วนของภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์ 2. วิเคราะห์กระบวนการไหลของภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์ สรุปได้ผลดังนี้

1. วิเคราะห์ผลเชิงปริมาณและสัดส่วนของภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์

1.1 ผลการศึกษาปริมาณและสัดส่วนภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์

ของสถานีโทรทัศน์ 4 สถานี

สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 มีปริมาณและสัดส่วนภาพยนตร์ต่างประเทศ

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531-พ.ศ.2533 ดังนี้

พ.ศ. 2531 มีปริมาณภาพยนตร์ต่างประเทศ 1314 ชั่วโมง แบ่งเป็น

1. ภาพยนตร์จีน 845 ชั่วโมง 30 นาที (ร้อยละ 64.34) 2. ภาพยนตร์ฝรั่ง 444 ชั่วโมง 30 นาที (ร้อยละ 33.83) 3. ภาพยนตร์อินเดีย 24 ชั่วโมง (ร้อยละ 1.83)

พ.ศ. 2532 มีปริมาณภาพยนตร์ต่างประเทศ 898 ชั่วโมง 45 นาที

แบ่งเป็น 1. ภาพยนตร์จีน 544 ชั่วโมง 45 นาที (ร้อยละ 60.61) 2. ภาพยนตร์ฝรั่ง 300 ชั่วโมง (ร้อยละ 33.38) 3. ภาพยนตร์อินเดีย 54 ชั่วโมง (ร้อยละ 6.01)

พ.ศ.2533 มีปริมาณภาพยนตร์ต่างประเทศ 902 ชั่วโมง 30 นาที แบ่งเป็น
 1. ภาพยนตร์จีน 541 ชั่วโมง 30 นาที (ร้อยละ 60) 2. ภาพยนตร์ฝรั่ง 349 ชั่วโมง
 (ร้อยละ 38.67) 3. ภาพยนตร์อินเดีย 12 ชั่วโมง (ร้อยละ 1.33)

ปริมาณภาพยนตร์ต่างประเทศของช่อง 3 มีแนวโน้มลดลงอย่างเห็นได้ชัด
 ระหว่างปี พ.ศ. 2531-พ.ศ. 253๓ ประมาณ 400 ชั่วโมง ส่วนปี พ.ศ.2533
 เมื่อเทียบกับ พ.ศ. 2532 แล้ว ปริมาณคงที่เพราะต่างกันเพียง 4 ชั่วโมง 15 นาที

สัดส่วนของภาพยนตร์ที่มีสัดส่วนสูงสุดอันดับ 1. ภาพยนตร์จีน 2. ภาพยนตร์ฝรั่ง
 3. ภาพยนตร์อินเดีย (สัดส่วนทั้ง 3 อันดับนี้คงที่ตลอด 3 ปี) ส่วนภาพยนตร์ญี่ปุ่นไม่มีปรากฏเลย
 ทั้ง 3 ปี

สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 มีปริมาณและสัดส่วนภาพยนตร์ต่างประเทศ
 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531-พ.ศ. 2533 ดังนี้

พ.ศ. 2531 มีปริมาณภาพยนตร์ต่างประเทศ 313 ชั่วโมง แบ่งเป็น
 1. ภาพยนตร์จีน 217 ชั่วโมง 30 นาที (ร้อยละ 69.49) 2. ภาพยนตร์ญี่ปุ่น 95 ชั่วโมง
 30 นาที (ร้อยละ 30.51)

พ.ศ. 2532 มีปริมาณภาพยนตร์ต่างประเทศ 332 ชั่วโมง 30 นาที แบ่งเป็น
 1. ภาพยนตร์จีน 240 ชั่วโมง (ร้อยละ 72.18) 2. ภาพยนตร์ญี่ปุ่น 48 ชั่วโมง 30 นาที
 (ร้อยละ 14.59) 3. ภาพยนตร์ฝรั่ง 44 ชั่วโมง (ร้อยละ 13.23)

พ.ศ. 2533 มีปริมาณภาพยนตร์ต่างประเทศ 217 ชั่วโมง 30 นาที แบ่งเป็น
 1. ภาพยนตร์ฝรั่ง 156 ชั่วโมง (ร้อยละ 71.72) 2. ภาพยนตร์ญี่ปุ่น 48 ชั่วโมง 30 นาที
 (ร้อยละ 22.30) 3. ภาพยนตร์จีน 13 ชั่วโมง (ร้อยละ 5.98)

ปริมาณภาพยนตร์ต่างประเทศของช่อง 5 ระหว่างปี พ.ศ. 2531-พ.ศ. 2532
 มีปริมาณเพิ่มขึ้นเล็กน้อย 19 ชั่วโมง 30 นาที ส่วนระหว่างปี พ.ศ. 2532-พ.ศ. 2533
 มีปริมาณลดลง 115 ชั่วโมง

สัดส่วนของภาพยนตร์ ที่มีสัดส่วนสูงสุดระหว่างปี พ.ศ. 2531-พ.ศ. 2532
 อันดับ 1. ภาพยนตร์จีน 2. ภาพยนตร์ญี่ปุ่น 3. ภาพยนตร์ฝรั่ง แต่ปี พ.ศ. 2533 สัดส่วน

สูงสุด อันดับ 1. ภาพยนตร์ฝรั่ง 2. ภาพยนตร์ญี่ปุ่น 3. ภาพยนตร์จีน เป็นที่น่าสังเกตว่า สัดส่วนของภาพยนตร์จีน ลดลง และถูกแทนที่ด้วยภาพยนตร์ฝรั่งที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นมาตลอดอย่างรวดเร็ว ระหว่างปี พ.ศ. 2532-พ.ศ. 2533 ทั้งๆ ที่ในปี พ.ศ. 2531 ไม่มีภาพยนตร์ฝรั่งปรากฏอยู่เลย ส่วนภาพยนตร์อินเดียไม่ปรากฏเลยทั้ง 3 ปี

สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 มีปริมาณและสัดส่วนภาพยนตร์ต่างประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531-พ.ศ. 2533 ดังนี้

พ.ศ. 2531 มีปริมาณภาพยนตร์ต่างประเทศ 457 ชั่วโมง 40 นาที แบ่งเป็น 1. ภาพยนตร์จีน 365 ชั่วโมง 40 นาที (ร้อยละ 79.90) 2. ภาพยนตร์ฝรั่ง 64 ชั่วโมง (ร้อยละ 13.97) 3. ภาพยนตร์ญี่ปุ่น 28 ชั่วโมง (ร้อยละ 6.12)

พ.ศ. 2532 มีปริมาณภาพยนตร์ต่างประเทศ 428 ชั่วโมง แบ่งเป็น 1. ภาพยนตร์จีน 335 ชั่วโมง (ร้อยละ 78.27) 2. ภาพยนตร์ฝรั่ง 84 ชั่วโมง 30 นาที (ร้อยละ 19.74) 3. ภาพยนตร์ญี่ปุ่น 8 ชั่วโมง 30 นาที (ร้อยละ 1.99)

พ.ศ. 2533 มีปริมาณภาพยนตร์ต่างประเทศ 361 ชั่วโมง 20 นาที แบ่งเป็น 1. ภาพยนตร์จีน 171 ชั่วโมง 20 นาที (ร้อยละ 47.42) 2. ภาพยนตร์ฝรั่ง 129 ชั่วโมง (ร้อยละ 35.70) 3. ภาพยนตร์ญี่ปุ่น 61 ชั่วโมง (ร้อยละ 16.88)

ปริมาณภาพยนตร์ต่างประเทศของช่อง 7 ระหว่างปี พ.ศ. 2531-พ.ศ. 2533 มีแนวโน้มลดลงมาโดยตลอด

สัดส่วนของภาพยนตร์ ที่มีสัดส่วนสูงสุด ระหว่างปี พ.ศ. 2531-พ.ศ. 2533 อันดับ 1. ภาพยนตร์จีน 2. ภาพยนตร์ฝรั่ง 3. ภาพยนตร์ญี่ปุ่น แต่ให้สังเกตว่า ภาพยนตร์จีน เริ่มถูกกดสัดส่วนลงเรื่อย ๆ (จาก 79.90 เป็น 78.27 และ 47.42) ขณะที่ภาพยนตร์ฝรั่ง มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ (จาก 13.98 เป็น 19.74 และ 35.70) ส่วนภาพยนตร์อินเดียไม่มีปรากฏเลยทั้ง 3 ปี

สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 มีปริมาณและสัดส่วนภาพยนตร์ต่างประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531-พ.ศ. 2533 ดังนี้

พ.ศ. 2531 มีปริมาณภาพยนตร์ต่างประเทศ 266 ชั่วโมง 45 นาที แบ่งเป็น

1. ภาพยนตร์จีน 200 ชั่วโมง (ร้อยละ 69.26) 2. ภาพยนตร์ฝรั่ง 57 ชั่วโมง 15 นาที (ร้อยละ 19.83) 3. ภาพยนตร์ญี่ปุ่น 31 ชั่วโมง 30 นาที (ร้อยละ 10.91)

พ.ศ. 2532 มีปริมาณภาพยนตร์ต่างประเทศ 321 ชั่วโมง แบ่งเป็น

1. ภาพยนตร์จีน 198 ชั่วโมง (ร้อยละ 61.68) 2. ภาพยนตร์ฝรั่ง 114 ชั่วโมง 30 นาที (ร้อยละ 35.67) 3. ภาพยนตร์ญี่ปุ่น 8 ชั่วโมง 30 นาที (ร้อยละ 2.65)

พ.ศ. 2533 ปริมาณภาพยนตร์ต่างประเทศ 419 ชั่วโมง 30 นาที แบ่งเป็น

1. ภาพยนตร์ฝรั่ง 220 ชั่วโมง 30 นาที (ร้อยละ 52.56) 2. ภาพยนตร์จีน 195 ชั่วโมง (ร้อยละ 46.48) 3. ภาพยนตร์ญี่ปุ่น 4 ชั่วโมง (ร้อยละ 0.96)

ปริมาณภาพยนตร์ต่างประเทศของช่อง 9 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด (เพียงช่องเดียว) ทั้ง 3 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2531-พ.ศ. 2533

สัดส่วนของภาพยนตร์ที่มีสัดส่วนสูงสุด ระหว่างปี พ.ศ. 2531-พ.ศ. 2532

อันดับ 1. ภาพยนตร์จีน 2. ภาพยนตร์ฝรั่ง 3. ภาพยนตร์ญี่ปุ่น ส่วนปี พ.ศ. 2533 อันดับ 1. ภาพยนตร์ฝรั่ง 2. ภาพยนตร์จีน 3. ภาพยนตร์ญี่ปุ่น เป็นที่น่าสังเกตว่า สัดส่วนของภาพยนตร์จีน และภาพยนตร์ญี่ปุ่นมีสัดส่วนลดลงมาโดยตลอด ขณะที่ภาพยนตร์ฝรั่งมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด ส่วนภาพยนตร์อินเดียไม่มีปรากฏเลยทั้ง 3 ปี

จากผลการศึกษาปริมาณและสัดส่วนภาพยนตร์ต่างประเทศของสถานีโทรทัศน์

4 สถานี เป็นที่น่าสังเกตว่า ภาพยนตร์อินเดียไม่มีปรากฏอยู่เลยในสถานีโทรทัศน์ส่วนใหญ่ (3 สถานี) ยกเว้นช่อง 3 เท่านั้น ที่มีภาพยนตร์อินเดีย และช่อง 3 ก็เป็นสถานีเดียวเท่านั้นที่ไม่มีภาพยนตร์ญี่ปุ่นเลยทั้ง 3 ปี นอกจากนี้ช่อง 5 ก็ไม่มีภาพยนตร์ฝรั่งเลยในปี พ.ศ. 2531

1.2 ผลการเปรียบเทียบปริมาณและสัดส่วนภาพยนตร์ต่างประเทศของสถานีโทรทัศน์

4 สถานี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531-พ.ศ. 2533

พ.ศ. 2531 สถานีโทรทัศน์ที่มีปริมาณภาพยนตร์ต่างประเทศสูงสุดอันดับ 1. ช่อง 3 2. ช่อง 7 3. ช่อง 5 4. ช่อง 9

สัดส่วนของภาพยนตร์ต่างประเทศในปี พ.ศ. 2531 อันดับ 1 ภาพยนตร์จีนร้อยละ 68.62 2. ภาพยนตร์ฝรั่งร้อยละ 23.84 3. ภาพยนตร์ญี่ปุ่นร้อยละ 6.53 4. ภาพยนตร์อินเดีย ร้อยละ 1.01

พ.ศ. 2532 สถานีโทรทัศน์ที่มีปริมาณภาพยนตร์ต่างประเทศสูงสุด อันดับ 1
ช่อง 3 2. ช่อง 7 3. ช่อง 5 4. ช่อง 9

สัดส่วนของภาพยนตร์ต่างประเทศในปี พ.ศ. 2532 อันดับ 1. ภาพยนตร์จีน
ร้อยละ 66.54 2. ภาพยนตร์ฝรั่งร้อยละ 27.42 3. ภาพยนตร์ญี่ปุ่น ร้อยละ 3.31
4. ภาพยนตร์อินเดีย ร้อยละ 2.73

พ.ศ. 2533 สถานีโทรทัศน์ที่มีปริมาณภาพยนตร์ต่างประเทศสูงสุด อันดับ 1.
ช่อง 3 2. ช่อง 9 3. ช่อง 7 4. ช่อง 5

สัดส่วนของภาพยนตร์ต่างประเทศในปี พ.ศ. 2533 อันดับ 1. ภาพยนตร์จีน
ร้อยละ 48.44 2. ภาพยนตร์ฝรั่ง ร้อยละ 44.95 3. ภาพยนตร์ญี่ปุ่น ร้อยละ 5.97
4. ภาพยนตร์อินเดีย ร้อยละ 0.64

สถานีโทรทัศน์ที่มีปริมาณภาพยนตร์ต่างประเทศสูงสุดมาโดยตลอด (ปี พ.ศ.
2531-พ.ศ.2533) เป็นอันดับ 1 คือ ช่อง 3 อันดับ 2 ได้แก่ ช่อง 7 (ในปี พ.ศ. 2531-
พ.ศ. 2532) แต่ในปี พ.ศ. 2533 กลับปรากฏว่าช่อง 9 ได้แซงหน้าขึ้นมาอยู่อันดับ 2 ทั้งที่ก่อน
หน้านี้นในปี พ.ศ. 2531-พ.ศ. 2532 ช่อง 9 มีปริมาณภาพยนตร์ต่างประเทศน้อยที่สุดในบรรดา
สถานีโทรทัศน์ทั้งหมด

ปริมาณของภาพยนตร์ต่าง ๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531-พ.ศ.2533 พบว่า ช่อง 3
มีภาพยนตร์จีน และภาพยนตร์ฝรั่ง สูงที่สุดเป็นอันดับ 1. ตลอดทั้ง 3 ปี ภาพยนตร์จีน อันดับ 2
ในปี พ.ศ. 2531-พ.ศ. 2532 คือช่อง 7 แต่ในปี พ.ศ. 2533 อันดับ 2 คือช่อง 9 ภาพยนตร์
ฝรั่ง อันดับ 2 ในปี พ.ศ. 2531 คือ ช่อง 7 แต่ในปี พ.ศ. 2532-พ.ศ. 2533 อันดับ 2 คือ
ช่อง 9 ภาพยนตร์ญี่ปุ่นช่อง 5 มีปริมาณสูงที่สุด เป็นอันดับ 1 ตลอดทั้ง 3 ปี อันดับ 2 ในปี
พ.ศ. 2531 คือช่อง 9 ปี พ.ศ. 2532 เท่ากันทั้งช่อง 7 และช่อง 9 ปี พ.ศ. 2533 อันดับ 2
คือ ช่อง 7

สัดส่วนของภาพยนตร์ต่างประเทศตั้งแต่พ.ศ. 2531 - พ.ศ. 2533
พบว่า ภาพยนตร์จีนมีสัดส่วนสูงที่สุดเป็นอันดับ 1 ตลอดทั้ง 3 ปี อันดับ 2 คือ ภาพยนตร์ฝรั่ง และ
อันดับ 3 คือ ภาพยนตร์ญี่ปุ่น แต่เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนภาพยนตร์จีนในแต่ละปีแล้ว ได้ข้อค้นพบที่
น่าพิจารณา คือจำนวนสัดส่วนของภาพยนตร์จีนลดลงมาโดยตลอด ในขณะที่ภาพยนตร์ฝรั่งมีสัดส่วน
เพิ่มขึ้นมาโดยตลอดเช่นกัน

1.3 การเปรียบเทียบปริมาณภาพยนตร์ต่างประเทศกับรายการโทรทัศน์ทั้งหมด
ของสถานีโทรทัศน์ 4 สถานี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531-พ.ศ. 2533

สถานีโทรทัศน์ที่มีจำนวนชั่วโมงการออกอากาศรายการโทรทัศน์มากที่สุดคือ
ช่อง 9 รองลงมาได้แก่ ช่อง 7 ช่อง 5 และ ช่อง 3 ตามลำดับ

สัดส่วนของรายการภาพยนตร์ต่างประเทศมีแนวโน้มลดลง จากปี พ.ศ.
2531 มีรายการภาพยนตร์ต่างประเทศร้อยละ 16.13 ของรายการโทรทัศน์ทั้งหมด
พ.ศ. 2532 มีร้อยละ 13.04 และ พ.ศ. 2533 มีร้อยละ 12.28 ลดลงตามลำดับ

และเมื่อดูแนวโน้มสัดส่วนการออกอากาศรายการภาพยนตร์ต่างประเทศของ
สถานีโทรทัศน์แต่ละช่อง พบว่า

ช่อง 3 มีสัดส่วนของการออกอากาศรายการภาพยนตร์ต่างประเทศลดลง
ตามลำดับ จากปี พ.ศ. 2531 มีรายการภาพยนตร์ต่างประเทศร้อยละ 38.35 ของรายการ
โทรทัศน์ทั้งหมด พ.ศ. 2532 มีร้อยละ 24.60 และ พ.ศ. 2533 มีร้อยละ 24.05

ช่อง 5 มีสัดส่วนการออกอากาศรายการภาพยนตร์ต่างประเทศลดลงตาม
ลำดับ จากปี พ.ศ. 2531 มีรายการภาพยนตร์ต่างประเทศร้อยละ 9.06 ของรายการ
โทรทัศน์ทั้งหมด พ.ศ. 2532 มีร้อยละ 8.90 และ พ.ศ. 2533 มีร้อยละ 5.83

ช่อง 7 มีสัดส่วนการออกอากาศรายการภาพยนตร์ต่างประเทศลดลง
ตามลำดับ จากปี พ.ศ. 2531 มีรายการภาพยนตร์ต่างประเทศ ร้อยละ 12.16 ของรายการ
โทรทัศน์ทั้งหมด พ.ศ. 2532 มีร้อยละ 11.48 และ พ.ศ. 2533 มีร้อยละ 9.63

ช่อง 9 มีสัดส่วนการออกอากาศรายการภาพยนตร์ต่างประเทศ เพิ่มขึ้น
ตามลำดับ จากปี พ.ศ. 2531 มีรายการภาพยนตร์ต่างประเทศร้อยละ 7.09 ของรายการ
โทรทัศน์ทั้งหมด พ.ศ. 2532 มีร้อยละ 7.90 และ พ.ศ. 2533 ร้อยละ 9.94

เป็นที่น่าสังเกตว่า แนวโน้มการออกอากาศรายการภาพยนตร์ต่างประเทศ
ของสถานีโทรทัศน์ส่วนใหญ่ (ช่อง 3, 5, 7) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531-2533 มีสัดส่วนการออก
อากาศรายการภาพยนตร์ต่างประเทศลดลง ยกเว้นช่อง 9 ที่มีสัดส่วนการออกอากาศรายการ
ภาพยนตร์ต่างประเทศเพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ตาม มีข้อนำพิจารณาว่า ข้อมูลที่ได้จากการเปรียบเทียบหาค่าร้อยละ มีค่าความแตกต่างที่ใกล้เคียงกันมาก (ตัวเลขที่ได้ไม่ห่างกันมากนัก) ฉะนั้นแนวโน้มการลดลงของภาพยนตร์ต่างประเทศจึงลดลงไม่มากนัก (โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2532-พ.ศ. 2533)

2. วิเคราะห์กระบวนการไหลของภาพยนตร์ต่างประเทศทาง โทรทัศน์

การไหลของภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์ จะเกิดขึ้นหรือดำเนินไปได้นั้น ต้องผ่านกระบวนการต่าง ๆ ที่มีส่วนกำหนดลักษณะการไหลของภาพยนตร์ต่างประเทศ ด้วยองค์ประกอบและปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. การกำหนดของผู้ส่งสาร ในที่นี้ หมายถึง ผู้นำเข้าภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์ อันได้แก่ สถานีโทรทัศน์และผู้เช่าเวลาออกอากาศหรือหน่วยงานธุรกิจ ที่เป็นผู้จัดรายการภาพยนตร์ต่างประเทศโดยตรง ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดนโยบายในการนำเสนอภาพยนตร์ต่างประเทศ ทั้งแหล่งที่มาของภาพยนตร์ รูปแบบและประเภทของเนื้อหา การกำหนดช่วงเวลาการนำเสนอ และปริมาณของภาพยนตร์ต่างประเทศ ซึ่งสามารถนำมาอธิบายได้ด้วยแนวคิดของผู้ส่งสาร ในการกำหนดหัวข้อเรื่องพิจารณา (Agenda-Setting) และการเป็นผู้เฝ้าประตู (Gatekeeper) ในระบบการสื่อสารมวลชน ที่มีผลต่อการไหลของข้อมูลข่าวสารในสังคมนั้น ๆ

2. กระบวนการจัดจำหน่าย เป็นตัวกำหนดที่สำคัญเกี่ยวกับพลังทางการตลาดที่ส่งผลต่อกระบวนการไหลของภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์ ถ้าพิจารณาดูจะพบว่าในกระบวนการจัดจำหน่ายนั้นผู้ซื้อและผู้จัดจำหน่ายต้องอยู่ในสภาพบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อกัน การไหลของภาพยนตร์จึงจะเกิดขึ้น โดยมีตัวแปรทั้งภายในและภายนอกกระบวนการจัดจำหน่าย กำหนดซึ่งกันและกันอยู่ไม่ว่าจะเป็นทางด้าน เศรษฐกิจ การเมือง สังคม เทคโนโลยี วัฒนธรรม ของทั้งประเทศผู้ส่งออกภาพยนตร์และผู้ส่ง เข้าภาพยนตร์ด้วย

3. โครงสร้างการควบคุม ที่มีความสัมพันธ์และผลกระทบ เกี่ยวข้องกับการไหลของภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์ มีลักษณะโครงสร้างการควบคุม ดังนี้

3.1 การควบคุมของรัฐ องค์กรที่มีบทบาทสำคัญในการควบคุมรายการภาพยนตร์ต่างประเทศโดยตรง ก็คือ กบว. ได้ออกกฎระเบียบและมาตรการต่าง ๆ เพื่อใช้ในการควบคุมโดยเฉพาะ ได้แก่ ระเบียบว่าด้วยการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ทางวิทยุโทรทัศน์

พ.ศ. 2521 มาตรการกำหนดอัตราส่วนการแพร่ภาพออกอากาศของภาพยนตร์ต่างประเทศ
ปี พ.ศ. 2525 และหนังสือเวียนต่าง ๆ

3.2 การควบคุมตนเอง หมายถึง การที่สถานีโทรทัศน์ได้กำหนดแนวทาง
ต่อการบริหารนโยบายในการจัดรายการภาพยนตร์ต่างประเทศเช่นไร โดยคำนึงถึงผลกระทบ
ทางด้านต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด

แต่การควบคุมตนเองของสถานีโทรทัศน์และผู้เช่าเวลาออกอากาศต่อการจัด
รายการภาพยนตร์ต่างประเทศ มักจะมองข้ามถึงผลกระทบต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้โดยให้ความสำคัญ
สำคัญเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งแท้จริงแล้วจะให้ความสำคัญกับผลทางธุรกิจมากกว่า

3.3 การควบคุมจากบุคคลภายนอก มีอิทธิพลอย่างมากต่อการจัดรายการ
ภาพยนตร์ต่างประเทศ อาจกล่าวได้ว่า มาจากพลังทางการตลาดเป็นสำคัญ อันได้แก่ ผู้ชม
การกำหนดความนิยมของรายการจากบริษัทวิจัย และผู้อุปถัมภ์รายการ โดยต่างมีความสัมพันธ์
เกี่ยวข้องในการกำหนดกันและกัน ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการไหลของภาพยนตร์ต่างประเทศโดยตรง

4. โครงสร้างของรายการบันเทิง จะแสดงให้เห็นลักษณะโครงสร้างของรายการ
บันเทิงทางโทรทัศน์ ที่มีวัฏจักรของการหมุนเวียนรายการบันเทิงประเภทต่าง ๆว่าจะอยู่ใน
ช่วงยุคใดของวัฏจักรความนิยมที่มีต่อรายการประเภทใด องค์ประกอบเหล่านี้มีผลกระทบกับ
ปริมาณการนำเสนอ การจัดลำดับความสำคัญ และนโยบายในการจัดรายการภาพยนตร์ต่างประเทศ
โดยส่งผลกับการไหลของภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์ด้วย

กล่าวโดยสรุป การไหลของภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์ ตั้งแต่ปี พ.ศ.
2531-พ.ศ. 2533 มีลักษณะการไหลทางเดียว โดยเฉพาะภาพยนตร์ต่างประเทศที่มี
ความสำคัญต่อวงการโทรทัศน์บ้านเรา คือ ภาพยนตร์ที่ไหลมาจากฮ่องกงและสหรัฐอเมริกา
จากผลการวิจัยพบว่า ภาพยนตร์ฮ่องกงมีแนวโน้มจะลดลง ส่วนภาพยนตร์อเมริกันมีแนวโน้ม
จะเพิ่มขึ้น

การวิเคราะห์กระบวนการไหลของภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์ ทำให้ทราบถึง
องค์ประกอบ และปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการไหลของภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์
คือ 1. การกำหนดของผู้ส่งสาร 2. กระบวนการจัดจำหน่าย 3. โครงสร้างการควบคุม
4. โครงสร้างของรายการบันเทิง ซึ่งองค์ประกอบและปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ มีความสัมพันธ์

และผลกระทบที่เชื่อมโยงกัน เป็นลักษณะกระบวนการ (Process) ถ้าเกิดการเปลี่ยนแปลง ในองค์ประกอบใดแล้ว ก็จะมีผลพวงที่กระทบกับองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วย องค์ประกอบและปัจจัย ต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการไหลของภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์ ถ้าขาดซึ่งกระบวนการเหล่านี้ การไหลของภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์ก็จะเกิดขึ้นมิได้

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการวิเคราะห์เนื้อหาภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์ เพื่อจะได้ศึกษาให้ลึกซึ้งเกี่ยวกับทางด้านการสื่อสารและวัฒนธรรม
2. ควรมีการศึกษา การไหลของรายการต่างประเทศทางโทรทัศน์ ด้วยการแบ่ง ประเภทและสัดส่วนของรายการต่างประเทศ และเปรียบเทียบปริมาณความแตกต่างระหว่าง รายการต่างประเทศกับรายการภายในประเทศ
3. น่าจะมีการวิจัยเกี่ยวกับการไหลของข้อมูลข่าวสารระหว่างประเทศในเนื้อหา ต่าง ๆ กับสื่อมวลชนประเภทอื่นด้วย
4. นอกจากการตระหนักถึง เรื่องการไหลของข้อมูลข่าวสารด้านบันเทิงแล้ว อยากรให้ขยายแนวความคิด การไหลของข้อมูลข่าวสารระหว่างประเทศ ด้วยการศึกษถึง ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสังคมไทย เพื่อให้เกิดความระมัดระวังและรอบคอบต่อการดำเนินนโยบาย การพึ่งพาระบบสารสนเทศระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น
5. จากการศึกษาได้พบปัญหาเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเฉพาะเอกสาร อ้างอิงต่าง ๆ ของสถานีโทรทัศน์ อยากรเสนอให้สถานีโทรทัศน์เห็นความสำคัญของข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การดำเนินงานด้านรายการของสถานี ด้วยการมีห้องสมุดหรือแหล่ง เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อเป็น ประโยชน์สำหรับการศึกษาต่อไปในอนาคต ในฐานะที่เป็นสถาบันสื่อมวลชนที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อสังคม